

skillige af de andre fynske Byer har man jo betænkt med forskellige Statsinstitutioner. Man har f. Eks. lagt en Sindssygeanstalt ved Middelfart, et Døvstummeinstitut i Nyborg, en ny, stor Latinskole og Provinsarkivet i Odense. Det forekommer mig derfor ikke unaturligt, at Tanken henledes paa Assens som et af de Steder, hvor der vil være Plads og god Beliggenhed for den her omhandlede Anstalt. Jeg skal gøre opmærksom paa, at i Assens er der et Amtssygehus, en Distriktslæge og flere Læger, saa at i den Henseende er der ingen Mangel, og Assens Byraad har jo gjort et respektabelt Tilbud baade med Hensyn til Afgivelse af den fornødne Grund og med Hensyn til de øvrige Betingelser, der kan være Tale om. Idet jeg saaledes henvender mig til den ærede Minister og beder ham have sin Opmærksomhed henvendt paa Fyn, vil jeg særlig anbefale Assens som det Sted, hvor Kvindefængslet helst bør ligge.

Ordføreren (E. Sørensen): Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) fremsatte i Gaar i sine Betragtninger en Række forskellige Punkter, der særlig skulde tale for Nødvendigheden af, at Straffeanstalten skulde blive liggende her i København. Jeg skal saa kort som muligt berøre disse Punkter, for saa vidt de ikke allerede ere blevne imødegaaede af nogen af de foregaaende ærede Talere. Det første Punkt i den hele Række af Argumenter var i Overensstemmelse med, hvad der er fremsat af Regeringen, nemlig, at Halvdelen af Straffefangerne paa Kristianshavn komme fra København og omliggende Jurisdiktioner. Det ærede Medlem fandt, at det var naturligt, at Anstalten lægges i den Egn af Landet, der leverer Hovedkontingentet til den. Nu kunde noget saadant naturligvis siges i forskellige Tilfælde, skønt det ganske vist ikke er blevet gjort gældende med Hensyn til forskellige Institutioner, der ligge i København, f. Eks. Landbohøjskolen, hvortil dog København ikke særlig leverer Kontingentet. Men med den Kundekreds, som København leverer til Straffeanstalten, er det en egen Sag at gøre dette Hensyn gældende, thi disse Fanger repræsenterer jo en betydelig årlig Udgift for Statskassen. Sidste Aar har Udgiften ved Straffeanstalten paa Kristianshavn været 902 Kr. pr. Fange. Man kan altsaa sige, at Københavns Kommune paabyrder Staten en meget betydelig Udgift ved sin forholdsvis alt for store Produktion af kvindelige Forbrydere.

Skulde man da yderligere tilsidesætte Hensigtsmæssigheds- og økonomiske Grunde, der kunde foranledige til at flytte Anstalten blot for at spare Københavns Kommune en ringe Udgift til Transportomkostninger? Jeg ser ikke, at det Beløb, som Københavns Kommune vil komme til at udrede ved at aflevere sine kvindelige Straffefanger til en Anstalt, der ikke ligger her, kunde spille nogen som helst Rolle. Vil det ærede Medlem efterse Københavns årlige Delinkventudgifter, vil han finde, at de eventuelle Transportudgifter betyde forholdsvis ikke en Gang saa meget som, naar f. Eks. Lemvig eller Løgstør blot skal sende 1 Straffefange til København. Og den Udgift, som Transporten foranlediger, falder ikke paa København alene. Det hedder jo i Regeringens Oplysninger, at Halvdelen af Fangerne kommer fra København og omliggende Jurisdiktioner. Beretningen fra Straffeanstalten meddeler intet om, hvor mange Fanger der indsendes fra København, men det maa allerede være en Trøst for København, at de omliggende Jurisdiktioner skulde bære noget af de Par Tusinde Kroner, der er Tale om. Det ærede Medlem kom dernæst med et Par andre Punkter, som jeg skal nævne for at vise, at det er meget overdrevent, hvad der her fremsættes om disse Udgifter. Han udtalte, at Fangerne udlaanes til Københavns Kriminal- og Politiret, og at der-ved vilde Kommunen ogsaa faa ny Udgifter. Men naar man læser Beretningen fra sidste Aar fra Straffeanstalten, ser man, at een Fange — siger og skriver en Fange — er udlaant til Kriminal- og Politiretten; under den paagældendes Hensiddens i Straffeanstalten blev der nemlig rejst en ny Sag. Vi kunne vist derfor ganske rolig lade denne ene Fugl flyve og ikke betragte dette Forhold som noget, der i mindste Maade kan have nogen Vægt ved Bedømmelsen af Spørgsmaalet om, hvor Anstalten skal ligge. Det ærede Medlem udtalte dernæst, at Hjemsendelsen vilde paaføre Københavns Kommune betydelige Udgifter, men deri tager han fejl. Hjemsendelsesudgifterne paahvile ikke Kommunen. Som Regel løslades Fanger uden videre, og kun, naar de erklære at være subsistensløse og ikke at have anden Udvej end straks at melde sig til Fattigvæsenet i deres Kommune, hjemsendes de; men Omkostningerne i saa Tilfælde paahvile da Straffeanstalten, altsaa Staten. Naar altsaa kun de Fanger, der ere fuldstændig subsistensløse og ingen Overarbejds- penge have, hjemsendes, og Statskassen bærer Udgifterne, paabyrdes der ikke